

[Jytte Hilden]

viser, at Danske Kvinders Nationalråds konsulenter, der netop arbejdede med kvinder i utraditionelle job og med unge arbejdsløse kvinders fortvivlede situation, forsvandt med vedtagelsen af dette års finanslov. Det vil sige smukke ord og nul penge.

Præcis det samme mønster tegner sig f.eks. med hensyn til kvindeforskning. Der har vi også hørt masser af gode viljer og tale om, at det er vigtigt, men penge i kassen, når det drejer sig om faste stillinger og projekter og positiv særbehandling? Nul. Det vil sige, at de gode viljer er der, men det skorter på dem, når tingene skal føres ud i virkeligheden. Indsatsen for unge kvinder kræver både penge og fantasi, og begge dele mangler i meget af det, vi i dag har hørt fra regeringen, for kvinder kræver faktisk specialbehandling.

Mange smukke ord er også i dag sagt om unges medbestemmelse og indflydelse – det synes alle folketingets partier at være enige om – mens vor generation, bisserne og dullerne, klamrer sig til vore egne positioner og vore egne job. Her er der virkelig noget at arbejde med, det er faktisk en kamp om magt, magt til de unge.

I fritidspolitikken er der f.eks. hidtil næsten kun blevet kigget på de stærkeste grupper, og de svageste er blevet glemt. De er næppe blevet tilgodeset, når vi snakker om sport, om spejdere, om alt det organiserede. Skal der altså flyttes hegnspæle med hensyn til unges deltagelse i samfundet og demokratiet – og det skal der efter socialdemokratiets mening – så skal der kontant tages fat bl.a. på stemmeret til elever i skolenævn. Hvad siger undervisningsministeren til det? Så skal der tages fat på unges medbestemmelse i klubsektoren. Har socialministeren tænkt sig at ændre bestemmelserne i de socialministerielle klubber, sådan at både sektorgrænser og alderskrav bliver anderledes, og således at der sikres medlemsdemokrati?

I de kommunale klubber kunne det gælde brugerråd, ligesom vi i høj grad mener, det kunne gælde ungdomsråd med konkrete udfordringer, for børn og unge kan godt kende forskel på, om de får en narresut eller de får noget præcist at arbejde med, hvor de selv kan flytte på brikkerne. Det er noget, der flytter magt fra voksne til unge, og det er den slags konkrete forslag, vi meget hellere så nogle kommentarer til og nogle meninger

om i stedet for det meste af det, vi har hørt om i dag.

Jeg skal derfor ikke yderligere remse op, men blot konkludere, at når vi når til at vurdere økonomien, når vi når til at vurdere de præcise forslag, så kan vi se, hvad det faktisk var, man mente, og det tror jeg at de unge også vil kunne – i modsætning til meget af det lorumlarum, som vi har hørt i dag.

Jimmy Stahr (S):

I modsætning til den sidste taler har jeg glædet mig et par gange, men det kan såmænd også være, at jeg kommer til at græde, inden vi er færdige. Jeg glædede mig f.eks., da fru Connie Hedegaard talte om skolestyrelsesloven og om den forøgede demokratiske mulighed, eleverne skulle have. Det synes jeg var en mægtig god idé, og jeg er enig med den taler, men det kan jo godt være, jeg kommer til at græde, når jeg nu hører undervisningsministerens svar på det.

Jeg var også glad, da jeg så kulturministeren i salen i begyndelsen af mødet og en gang ind imellem, for jeg tænkte, at kulturministeren nu ville komme med et rigtigt indlæg om kulturen og om, at nu skulle de unge motiveres, og nu skulle der skabes rammer for dem. Det kan også godt være, jeg kommer til at græde, inden vi er færdige, fordi kulturministeren ikke siger noget om disse ting. Derfor vil jeg i hvert fald gerne sige, at jeg synes, det er meget vigtigt, at vi også tænker på den side af sagen, for som vores ordfører sagde, kan det jo godt virke lidt patetisk, når vi ældre står her og har de gode ideer. Derfor synes jeg ikke, vi skal gøre andet, end at vi skaber rammerne for de unge, og netop på det kulturelle område har vi rige muligheder for at skabe rammer, således at de unge kan få nogle udtryksmuligheder.

De unges udtryksmuligheder finder jeg er det vigtige i den sammenhæng, og dem får de kun, hvis der er nogle steder, hvor de kan få lejlighed til at udtrykke sig gennem film, TV, bånd, ved at skrive, ved at duplikere osv. Det skulle de have mulighed for, og det var selvfølgelig den tale, jeg gerne ville have hørt kulturministeren holde. Der kunne også have været talt noget om rejser og andre spændende ting for de unge.